

සීතාවක අවධිය

සිංහල උපදේශ කාව්‍යයක් පළමු වරට රචනා වන්නේ කෝට්ටේ සාහිත්‍ය සමයේ ය. ඒ විද්‍යාගම මාහිමියන්ගේ ලෝවැඩ සඟරාවයි. දෙවැන්න සීතාවක සමයේ අලගියවන්න මුකවෙට්තුමාගේ සුභාෂිතයයි. (ක්‍රි:ව: 1611)

කුසලයෙහි අගය, සුදනදුදන ගුණ, බොරු නොකීමේ අගය, උඩගු නොවීම, උගතුන්ගේ ස්වභාවය ආදිය ඒවායෙන් පැහැදිලි කෙරේ. මේවා ඵදිනෙදා සමාජයේ ජීවත් වන විට අවශ්‍ය වන සාරධර්ම ය. සුභාෂිතයේ පද්‍ය, උපමාවලින් අලංකාර කර තිබීම විශේෂත්වයකි. ඉදිරිපත් කෙරෙන උපදේශ පොදු ජනයාට පහසුවෙන් වටහාගත හැකි වන පරිදි ඵදිනෙදා ජීවිතය හා බැඳෙන වෙනත් සිද්ධි සමග සම්බන්ධ කරමින් රචනා කර ඇත.

නැණැති	දනන් හට මද ගුණයක්	කළ ද
පවති	ගල කෙටු අකුරක් මෙන්	නිබඳ
විමති	දනන් හට කළ කිසි ගුණ	නොමඳ
එනැති	වේය දිය පිට ඇදි ඉරක්	ලෙඳ

සුභාෂිතය ලිවීමේ අරමුණු කෘතියේ ම සඳහන් වේ. පාලි, සංස්කෘත නොදන්නා අයට නීති ශාස්ත්‍රය ඉගෙන ගැනීමට උපකාර කිරීම එම අරමුණයි. ඒ බව පහත කවියෙන් පැහැදිලි වේ.

පහළ පොරණ ඉසිවර මුවෙහි මන	නඳ
දෙමළ සකු මගද නොහසළ සතට	දද
පුවළ නීති සක ගත පද අරුත්	ලෙස
සිහළ බසින් සැකෙවින් කියමි පද	බැඳ

හිතෝපදේශය, පංචතන්ත්‍රය, කුවලයානන්ද ආදී සංස්කෘත පොත්වල ඇසුර ලබා ගෙන ඇත. ධම්ම පදය වැනි පාලි පොතපතේ උපදේශ ද ඍජුව ම උපුටා ගෙන ඇත. අඳුරේ, නාල්වලි ආදී ද්‍රවිඩ පොත්වල සඳහන් උපදේශ ද ආශ්‍රය කර ගෙන ඇත.

මෙහි එන පද්‍ය සියය ම සමුද්‍රසෝෂ විරිතෙන් ලියා තිබේ. මිනිස් දුර්වලතා දෙස උපහාසයෙන් බලා පාඨක මුවගට සීතාවක් නැගෙන අයුරින් උපදේශ ඉදිරිපත් කිරීම එම කවියාට ප්‍රිය වූ උපක්‍රමයකි. සුභාෂිතය රචනා කිරීමේ දී වෙනත් පොත්වලින් අදහස් ලබා ගත්ත ද ඒවා ඉදිරිපත් කර ඇති ආකාරයෙන් කවියාගේ ස්වාධීන කාව්‍ය ප්‍රතිභාව ද ප්‍රතීයමාන වේ.

යහපත් අනාගතයක් පුද්ගල ගුණදහම් පිරිහී යන ඕනෑම සමාජයක් උදෙසා මෙම පද්‍ය ගුරු කොට ගත හැකි ය. එමගින් පුද්ගල උන්නතියත් සමාජ යහපතත් වර්ධනය වන බව සඳහන් කළ හැකි ය. ගැඹුරු ජීවන දර්ශනයක් සරල ව පහදා දීමත් කාලයකට දේශයකට පමණක් සීමා නොවීමත් උපදේශ කාච්චල කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි. සුභාෂිතය ඒ සියල්ලට හොඳ ම නිදසුනකි.

නැ ගෙ ත ත්	අවර ගිරගින් දිනකර	මඬල
සැ ලෙ ත ත්	සුනෙර පවනින් සෙදෙනත්	අනල
පි පෙ ත ත්	ගිරි මුදුන හෙල් මැලි	පියුමු'පුල
බොරුනැත්	තෙ ම ය මහතුන් පැවසු	තෙපුල

දිනකර	- හිරු	සුනෙර	- මහමෙර
සෙදෙනත්	- සිසිල් වුවත්	හෙල් මැලි	- කුමුදු මල්
තෙපුල	- වචනය		

අදහස:

සුර්යයා අපර පර්වතයෙන් උදාවූවත්, මහා මේරු පර්වතය සුළඟින් සෙලවෙතත්, ගින්න සිසිල් වුවත් පර්වත මුදුනෙහි කුමුදු, තෙළුම්, මානෙල් මල් පිපෙනත් මහාත්මයන් කී වචනයෙහි නම් බොරුවක් නැත්තේ ම ය.

කො තෙ ක්	වෙහෙස ලදුවත් සුදනෝ	පවර
උ ද ක්	ලොව සතුන් සිත දුක් කෙරෙති	දුර
ප ස ක්	රාහු මුව පත් වෙමිනි බිය	කර
අ නි ක්	පසින් ලොව හෙළි කෙරෙය	හිමකර

පවර	- උතුම්	උදක්	- ඒකාන්තයෙන් ම
හිමකර	- සඳ	රාහු මුව පත්	- රාහුගේ මුඛයට ඇතුළු වූ

අදහස:

කොතරම් වෙහෙසට පත් වුවත් උතුම් සත්පුරුෂයෝ ලෝක සත්ත්වයාගේ සිතෙහි පවතින දුක ඒකාන්තයෙන් ම ඉවත් කරති. වන්දයා තමාගේ පැත්තක් භයංකර වූ රාහුගේ කටට අසු ව තිබියදීත් අනෙක් පැත්තෙන් ලෝකයට එළිය ලබා දෙයි.

පි න් ම ද	පුතුන් සියයක් ලදුවත්	නිසරු
ගු ණ නැ ණ	බෙලෙන් යුතු පුතු ම ය ඉතා	ගරු
එ ක පු න්	සඳින් දුරු වෙයි ලොව ගත	අඳුරු
තෙ ක ත රු	රැසින් එ ලෙසට නො ම වේ ය	දුරු

පින් මද	- පින් අඩු	නිසරු	- නිස්සාර/සරු නැති

අදහස:

පින් අඩු පුතුන් සියයක් ලැබුණත් පලක් නැත. ඉතා උතුම් වන්නේ ගුණයෙන් ද නුවණින් ද බලයෙන් ද යුත් පුත්‍රයා ම ය. ලෝකයෙහි ගත අඳුර එක පුත් සඳක් නිසා දුරු වේ. නොයෙක් තාරකා රාශියක එළියෙන් ඒ ආකාරයට අඳුර පහ නො වේ.

4. විපුල	ගුණැති මහතන් හට පත්	විපත
නිසල	නැණින් යුතු උතුමෝ ම දුර	ලත
කලල	ගිලුණු මත වරණ්ද ගොඩ	ගනුත
තුමුල	බලැති ගිජ්දකු මිස අන්	කෙවත

විපුල	- මහත්	නිසල නැණින්	- තැන්පත් නුවණින්
කලල	- මඩ	මත වරණ්ද	- මද කිපුණ ඇතුන්
තුමුල බලැති	- විශාල ශක්තියක් ඇති	ගිජ්දා	- ඇතා

අදහස:

මහත් ගුණයෙන් යුත් මහාත්මයනට පැමිණි විපත්තිය තැන්පත් නුවණින් යුක්ත වූ උත්තමයෝ ම දුරු කරති. මඩෙහි එරුණා වූ මත් ඇත්රජු ගොඩ ගැනීමට මහත් බල ඇති (තවත්) ඇත්රජකු මිස වෙන කවරෙක් සමත් වේ ද?

5. කුලුණු	ගුණින් යුතු උතුමන් සිත	මහරු
දුදන	බසින් නො යෙදෙයි කරනට	නපුරු
නව	රුවනින් පිරි මහ සමුදුර	ගැඹුරු
තණ	සුළකින් උණු කළ හැකි වෙති	කවුරු

මහරු	- මා හැඟි (වටිනා)
දුදන	- දුර්ජනයන්ගේ (අසත් පුරුෂයන්ගේ)
බසින්	- වචනයෙන්

අදහස:

කරුණා ගුණයෙන් යුක්ත වූ උතුමන්ගේ වටිනා සිත අයහපත් පුරුෂයන්ගේ වචනවලින් නපුරු තත්ත්වයකට පත් කළ නොහැකි ය. නවරත්නයෙන් පිරුණා වූ ගැඹුරු මහා වූ සාගරය තණ කොළ හුළකින් උණු කිරීමට කවර නම් කෙනෙක් පොහොසත් වෙත් ද?

6. දියනෙත	උදා වන සිය කිරණින්	මහරු
මෙදියත	දිවා බිහි දුරු වෙයි ගන	අඳුරු
සිරිමත	රජ තුමකු දුටු පමණින්	සොඳුරු
ඇතුළත	පිටත දිව රැ හැරෙය	දුක්ඳුරු

දියනෙත	- සුර්යයා	මහරු කිරණින්	- මාහැඟි රශ්මියෙන්
උදා වන	- උදා වන කල්හි	මෙදියත	- මේ ලෝකයෙහි
දුක්ඳුරු	- දුක (නමැති) අන්ධකාරය		

අදහස:

සුර්යයා තම මාහැඟි රශ්මියෙන් යුක්ත ව උදා වන කල්හි මේ ලෝකයේ දාවල් කාලයේ පිටතින් පවතින ගත අඳුර දුරු වෙයි. ශ්‍රීමත් වූත් යහපත් වූත් රජතුමකු දුටු පමණින් ම දවාලෙහිත් රාත්‍රියෙහිත් ඇතුළත හා පිටත පවතින දුක නමැති අඳුර පහ වී යයි.

7. රු දු රු	ගිනි කඳක් ගත් සඳෙහි	වනතුරු
මි තු රු	වේ ය දිගතින් හමන මඳ	මරු
මි තු රු	නැසීමට එ ම වෙයි	පසමිතුරු
මි තු රු	නෑ කෙනෙක් නිවතුන් හට	කවුරු

වනතුරු	- වනාන්තරයේ	දිගතින්	- දිශා කෙළවරින්
මඳ මරු	- හෙමින් එන සුළඟ	පසමිතුරු	- සතුරු
නිවතුන්	- දුප්පතුන්		
මිතුරු නෑ කෙනෙක්	- යහළුවෙක් හෝ නෑදැයෙක්		

අදහස:

වනාන්තරයෙහි රෝග වූ ගිනි කඳක් හට ගත් විට දිශා කෙළවරින් හමන්නා වූ මඳ සුළඟ ඒ ගින්න සමඟ මිත්‍ර වේ. (එනම්, පැතිරීමට උදවු වේ.) ඒ සුළඟ ම පහන නිවීමෙන් (ඊට) සතුරු වෙයි. දුප්පතුව මිත්‍ර වන්නා වූ, හෝ ශෝකි වන්නා වූ හෝ අය කවරහු ද?

8. න පු රු	කලට සත හට පැමිණෙන	වෙහෙස
එ දු රු	නො වෙයි කළ පව් පල දෙවා	මිස
ත මු රු	වනය මුකුලිත වන බව	සවස
ක වු රු	විසින් වැළකිය හැකි මෙ දිය	කුස

නපුරු කලට	- නරක කාලයට	තමුරු වනය	- නෙළුම් විල
මුකුලිත	- පරවීම	මෙ දිය කුස	- මේ ලෝකය තුළ

අදහස:

නරක කාලයට සත්ත්වයාට දුක් කරදර පැමිණෙන විට, කරන ලද පව්වලට විපාක ලබා දී මිස ඒ (දුක් කරදර) දුරු නොවේ. නෙළුම් වනය සවස් කාලයෙහි හැකිලී යෑම මේ ලෝකයෙහි කවරකු විසින් නම් වැළැක්විය හැකි ද?

9. කු රි රු	ගොර සපුන් ගේ දළ'ගෙහි	විසය
ම දු රු	මැසි කැලන් ගේ තුඩ'ගෙහි	විසය
රු දු රු	නුහුසුවන් ගේ වල'ගෙහි	විසය
න පු රු	දුදනන්ගෙ සියල'ගෙහි ම	විසය

තුඩ'ගෙහි	- තුඩ කෙළවර	නුහුසුවන්	- ගෝනුස්සන්
වල'ගෙහි	- වලිගය අග	සියල'ගෙහි ම	- සියලු ශරීරයේ ම

අදහස:

කුර වූ සෝර සර්පයන් ගේ දළ කෙළවර විෂ ඇත. මැසි මදුරු සමූහයාගේ තුඩ කෙළවර විෂ ඇත; රොදු වූ ගෝනුස්සන්ගේ වලිගය අග විෂ ඇත; නපුරු දුර්ජනයන්ගේ ශරීරය මුළුල්ලේ ම විෂ ඇත.

10. ප ර සි දු	පබු දනන් සෙවි පමණින්	මහරු
බෙලෙනිදු	මද වුවන් නො කෙරෙහි රුපුන්	සරු
බ ර ණි දු	ගෙල වසන නා රද වෙමින්	ගරු
ගු රු ලි දු	අතින් ඇසි කිම යහළු	තොරතුරු

මහරු	- පිදිය යුතු වූ
පබු දනන්	- ප්‍රභූ ජනයා
සෙවි පමණින්	- ඇසුරු කළ පමණින්
රුපුන් සරු	- සතුරන් වැඩි කර ගැනීම (සතුරන් හට සැලකීම)
බරණිදු ගෙල	- ඊශ්වරයාගේ බෙල්ලේ
ගරු වෙමින්	- ආඩම්බර වෙමින්
ගුරුලිදු අතින්	- ගුරුලාගෙන්, ගුරුළු රාජයාගෙන්

අදහස:

ප්‍රසිද්ධ වූත් පිදිය යුතු වූත් ප්‍රභූ ජනයා ඇසුරු කළ තරමින් (දුබලයෝ) බලයෙන් අඩු වුවත් සතුරන්ට නොසලකති. ඊශ්වරයාගේ බෙල්ලෙහි වසන නාග රාජයා අහංකාර වෙමින් ගුරුළු රාජයාගෙන් 'මිත්‍රය, දුක සැප කෙසේ දැ'යි ඇසූ පරිද්දෙනි.

11. නැණැති දැනත් හට මද ගුණයක්	කළ ද
ප ව ති ගල කෙටු අකුරක් මෙන්	නිබඳ
වි ම ති දැනත් හට කළ කිසි ගුණ	නොමඳ
එ නැ ති වේය දිය පිට ඇඳි ඉරක්	ලෙඳ

විමති දැනත් - අනුවණ මිනිසුන්ට

අදහස:

නුවණැති ජනයාට යම්තම් යහපතක් කළත් එය ගලෙහි කෙටු අකුරක් මෙන් නො කඩවා පවතී. අඥාන ජනයාට විශාල යහපතක් කළත්, එය දිය පිට ඇන්දා වූ ඉරක් මෙන් නැති වී යයි.

12. අමත ගුණ නුවණ යුතු උතුමෝ	පබඳ
අනත වෙහෙස ලදුවත් නො ම වෙති	දුහඳ
දිගත පතල සුවදැති සොඳ සඳුන්	කඳ
සිඳිත මඬිත එක ලෙස පැතිරෙයි	සුවඳ

අමත	- අප්‍රමාණ
පබඳ උතුමෝ	- ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයෝ
අනත	- අනන්ත වූ/ කෙළවරක් නැති
දුහඳ නොම වෙති	- දුෂ්ට හදවත් ඇත්තෝ නොවෙයි

අදහස:

අප්‍රමාණ වූ ගුණයෙන් හා නුවණින් යුත් සුප්‍රකට උත්තමයෝ කෙළවරක් නැති හිරිහැරවලට පාත්‍ර වුවත්, දුෂ්ට සිතක් ඇති කොට නොගනිති. දස දිශාවෙහි පැතුරුණා වූ සුවඳින් යුත් යහපත් සඳුන් දණ්ඩ කපන විටත්, කුඩු කරන විටත්, එක් විදියට ම සුවඳ පැතිරී යයි.

13. කොතෙක් ගුණ කළත් දුදනන් හට	අසුබ
අකක් පමණ වත් නොම කෙරෙති	පිළිලබ
එඋක් රසෙහි සැඳුවත් නිඹ බිජු	කිරඹ
උදක් තිත්තමය පසඟ ම තුරෙහි	නිඹ

අකක් පමණ වත්	-	මඳක් වත්/ අක් ගෙඩියක් පමණ වත්
පිළිලබ	-	ප්‍රතිලාභයක්
කිරඹ	-	කිරි හා ජලයෙන්
නිඹ බිජු	-	කොහොඹ ඇට
නිඹ තුරෙහි	-	කොහොඹ ගසෙහි

අදහස:

අයහපත් අසන්පුරුෂයන් හට කොතරම් යහපතක් කළත් (ඔවුහු) අක් ගෙඩියක් පමණවත් ආපසු දීමක් නොකරති. උක් පැණිවල බහා කිරී හා ජලය වත් කොට කොහොඹ ඇටයක් පැළ කළත් කොහොඹ ගසෙහි (නම්) පංචාංගය ම තනි කර තිත්ත ම ය.

14. ස ඳු න්	කපුරු සමඟින් පිනි දිය	නොමඳ
සොදින්	කලේ කරමින් සුවඳ මුව	මඳ
නිතින්	හිම'ඹ ඉස ඉස ලුහුනු වැව්ව	වඳ
තමන්	ගුණය නොහරින වැනි දුදන	හඳ

ලුහුනු වැව් ව ඳ	- ලුහු වැව්වත්	හිම'ඹ	- හිම ජලය

අදහස:

සඳුන් හා කපුරු ද සුවඳැති කස්තුරි ද යන මේවා පිනිදිය බොහෝ ප්‍රමාණයක් සමග කලතා (එයත් සමඟ) හිම ජලය ඉසිමින් ලුහු වැව්වත් ලුහුවල ගුණය අත් නො හැරේ. අසන්පුරුෂයා ගේ හදවතත් එ බඳු ය.

15. මී නි ස්	හට සොඳුරු ගුණ සහ නුගුණ	ඇත
නි දො ස්	කෙනකු මෙදියත උපදනේ	නැත
වෙ සෙ ස්	සිනිඳු මුවරඳ බර සහස්	පත
කො රො ස්	නළින් යුතු වෙයි කටු පෙළිනි	යුත

මෙදියත	- මේ ලෝකයේ	වෙසෙස්	- විශිෂ්ට වූ
මුවරඳ බර	- මල් පැණියෙන් බර	සහස්පත	- නෙළුම් මල
කොරොස් නළින් - කොරසැඩි දණ්ඩකින්			

අදහස:

මිනිසා තුළ යහපත් ගුණ මෙන් ම අයහපත් ගුණ ද ඇත්තේ ය. දොස් නැති පුද්ගලයකු මෙලොව උපදින්නේ නැත. විශේෂයෙන් ම මොළොක් වූ මල් පැණියෙන් බර වූ නෙළුම් මල, කටු සහිත කොරසැඩි දණ්ඩකින් යුක්ත වෙයි.

16. ලොවින්	එකෙක් එක දෙයකට වෙයි	සමත
වෙනින්	අනෙක් දෙයකට අනෙකෙක්	සමත
නොමින්	සුළඟ ලදුවත් තද ගිම්	සැපත
ගොඩින්	නැව දියෙන් රතය ද	නොයනු ඇත

සමත	- දක්ෂය	නොමින්	- අප්‍රමාණ ලෙස
තද ගිම් සැපත	- දැඩි ග්‍රීෂ්ම/ සම්පත්තිය		

අදහස:

ලෝකයෙහි එක් තැනැත්තෙක් එක දෙයකට දක්ෂ වෙයි. අනෙක් තැනැත්තෙක් වෙනත් දෙයකට දක්ෂ වෙයි. බොහෝ සෙයින් සුළං හැමුවත් ඉතා තද ශ්‍රීෂ්මයක් ඇති වුවත් නැව ගොඩබිමෙන් වත් රථය ජලයෙන්වත් නොයයි.

17. නො හි මී	සුවඳ විහිදෙන කස්තුරි	නිමල
උතුම්	මුව නැබෙහි තැබී බඹ නැණ	විකල
විනම්	මෙ මට මහ බඹු පදවි යම්	කල
තබම්	බොරු කියන දුදනන්ගෙ දිව	මුල

නොහිමී	- සීමාවක් නොමැති	මුව නැබෙහි	- මුවාගේ නාභියෙහි

අදහස:

සීමාවක් නැති සුවඳක් විහිදුවන පිරිසිදු කස්තුරි, මහා බ්‍රහ්මයා විසින් උතුම් වූ මුවන්ගේ නාභියෙහි තැන්පත් කොට ඇත්තේ විපරීත වූ බුද්ධියෙනි. යම් කලෙක මට මහා බ්‍රහ්ම පදවිය ලැබුණොත් (එම කස්තුරි) බොරු බස් කියන අසත්පුරුෂයන්ගේ දිව මූලෙහි තබමි.

18. තිරසර	ගුණෙන් යුතු උතුමකු හට	පවර
සමුදුර	සියල් කිදලෙක තුඹසෙක	සුනෙර
පුවතර	මෙ දඹදිව මඵවෙක සිය	ගෙදොර
ඔහුකර	නොවන සැපතෙක් එ බැවින්	කවර

කිදලෙක	- කුඩා දිය වළෙකි
සුනෙර	- මහාමේරු පර්වතය
මඵවෙක	- මිදුලෙක
ඔහු කර නොවන	- ඔහුගේ අතට පත් නොවන

අදහස:

උතුම් වූ ස්ථිරසාර ගුණයෙන් යුක්ත වූ උතුමකුට මුඵ මහත් සාගරය කුඩා දිය කඩිත්තකි. මහා මේරුව තුඹසකි. සුප්‍රසිද්ධ ජම්බු ද්වීපය තමාගේ ගෙදර මිදුල ය. එ බැවින් ඔහු අතට පත් නොවන සැපතක් නැත.

19. එන කල	සතුන්හට සිරි සැපත මන	කල
කස පල	තුළෙහි දිය ලොද මෙන් වෙයි	විපුල
යන කල	එසිරි සම්පත් වැනසී	සියල
ගජ ගල	ඇතුළ මද සුන් දිවුල පල	තුල

මනකල	- සිත් සතුටු කරවන
කස පල තුළෙහි	- කුරුමිබා ගෙඩිය තුළ
දිය ලොද මෙන්	- ජලය හා ලොද මෙන්
ගජ ගල	- ඇතා විසින් ගිලින ලද
ඇතුළ මද සුන්	- ඇතුළෙහි මද නැති
දිවුල් පල තුල	- දිවුල් ගෙඩිය වැනි ය

අදහස:

සත්ත්වයන් හට සිත් සතුටු කරවන සැප සම්පත් ඇතිවන විට කුරුමිබා ගෙඩිය තුළ ජලය හා ලොද මෙන් ය (ප්‍රමාණයෙන්) මහත් වේ. ඒ, සියලු යස ඉසුරු විනාශ වී යන විට ඒ ඇතා විසින් ගිලින ලද ගෙඩියේ මදය නැතිවන්නාක් මෙන් නැතිව යයි.

20. නො මී න් ලොව සියලු දේ දක්නා	ඇසට
ත ම න් සැටි මදක් වත් නොපෙනෙන	ලෙසට
අ නු න් දොස දකිති අනුවණ දන	කපට
එ මෙ න් සිය නුගුණ නො දකිති නියම	කොට

කපට	- කපටි	අනුවණ දණ	- මෝඩ ජනයා
නුගුණ	- නොහොඳ	නියම කොට	- නියම සැටියෙන්

අදහස:

අප්‍රමාණ ලෙස ලෝකයෙහි ඇති සියලු දේ දක්නා වූ ඇසට තමන්ගේ ම ස්වභාවය මදක් වත් නො පෙනේ. කපටි මෝඩ ජනයා අනුන්ගේ වැරදි දන්නා නමුත් ඒ ආකාරයෙන් තමන්ගේ අගුණ නියම අන්දමින් නොදකිති.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. අලභියවන්න මුකවෙට්තුමා සමාජ සාරධර්ම විවරණය කිරීම සඳහා ස්වාභාවික පරිසරයත් එහි සිද්ධිනුත් යොදාගෙන ඇති ආකාරය විමසුමට ලක් කරන්න.
2. විවිධ මිනිස් දුර්වලතා භාසා උපහාසය ධ්වනික වන ලෙස ඉදිරිපත් කර ඇති ආකාරය සුභාෂිතයේ නියමිත කවි තුනක්වත් යොදා ගනිමින් පහදන්න.
3. සුභාෂිත කතුවරයා සාරධර්ම සුරැකීම සඳහා දරා ඇති උත්සාහය නියමිත පද්‍ය කිහිපය ඇසුරෙන් සාකච්ඡා කරන්න.
4. අලභියවන්න මුකවෙට්තුමා උපදේශ පැහැදිලි කිරීම සඳහා සත්ත්ව වර්ග හා ඒවායේ ක්‍රියාකාරකම් යොදාගෙන ඇති අයුරු නියමිත කවි තුනක්වත් දෙමින් විස්තර කරන්න.